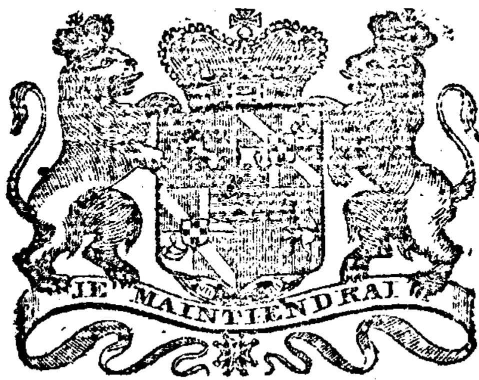

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV. ZATURDAG den 16den SEPTEMBER, 1826. N. 37

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Wedowe Wm Lee

Den 8sten September 1826.

NAAR HAMBURG,

Zal uiterlyk tegen het laatst van deze maand vertrekken

DE NEDERLANDSCHE BRIK

CATHARINA van CURACAO,
Kapitein H. D. Alves.

Voor Vracht en Passagie, vervoege men zich ten Kantore van

C. A. ZEPPENFELDT.

Tevens worden hierby opgeroepen al de genen die van hem iets te vorderen hebben, om hunne rekeningen ter geredelyke voldoening by hem in te zenden, terwyl hy ieder en een elk die aan hem, vóór zyn vertrek van hier, schuldig gebleven zyn, aanmaant, om onverwyld hunne rekeningen te komen voldoen, daar hy anderzints in de onaangename verpligting zou gesteld worden, de openstaande rekeningen ter geregtelyke invordering in handen van een Procureur te stellen.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen salut! doen te weten:

Dat wÿ noodig en dienstig hebben geoordeeld, tot informatie en narigt van alle wettig geconstitueerde Collegien en andere belanghebbenden in deze kolonie, hierbÿ kennelÿk te maken dat de Joodsche Gemeente alhier, overeenkomstig eene deswege bÿ ons ontrangene aanschrÿving van Zÿne Excellentie den Minister voor de Marine en Kolonien, voortaan den naam van Nederlandsche Portugesche Israëlitische Hoofd-Sÿnagoge zal voeren.

Gedaan op Curaçao den 4den September 1826, het dertiende Jaar Zyner Majesteit's regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie,
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 5den daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Fiscaal's Kantoor, den 15den September 1826.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 22 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
Wm Hk GORSIRA. Tweede Klerk.

Den 6den September 1826.

OM wettige redenen zyn Bestuurderen des Curaçaosche Departements der Maatschappy tot Nut van 't Algemeen genoodzaakt, om de Algemeene Vergadering dezes Departements uittestellen tot Woensdag den 20sten dezer maand.

Namens Bestuurderen des Departements,
N. ANSLYN, Sec.

TE KOOP.

Bÿ AUGUST MULLER,

Een assortement fraaÿe Schilderÿen—Fÿn Laken in soorten—Eenige Kisten Edammer Kazen—Zuiker in Brooden—Hammen—Lÿn en Raap Olie, &c.

MENGELINGEN.

Eenige tyd geleden by gelegenheid dat de Prins van Oranje te Brussel een gemaskerd bal gaf, werd Zyne Koninglyke Hoogheid verwellekomt door een quadrille, gekleed in het kostuum der hovelingen uit de zestiende eeuw. Zy verbeeldden eene deputatie van oude Vlamingers, welke door Vader Willem den eersten uit het geestenryk waren afgezonden om den Prins van Oranje, een der naneven van dien stichter der Nederlandsche vryheid te verwellekomen en hem een laauwerkrans aantebieden. Vader Willem had uit het schimmenryk aanschouwd de heldendaden van dezen zynen afstammeling aan de oevers der Taag en Ebro in Spanje en naderhand tegen Napoleon zelven te Quatre Bras. Ook had hy door 's prinsen vader het grootsch ontwerp zien voltooyen, waarvoor hy leefde en stierf, namelyk der hereeniging aller Zeventien Nederlandsche Provintien, welke door het beleid van vader Willem eenmaal zoo gelukkig vereenigd waren, toen zy door verkeerde godsdienst yver en de Italiaansche listen van Parma weer van een gescheurd werden. Verders biedt deze deputatie aan den Prins in naam van hunne afstammelingen, de tegenwoordige Belgen, hunne hulde: het was voor het heil der voorvaders dat de vorsten uit het Huis van Nassau, hun bloed gestort hebben en daarom heeft hy als afstammeling van dit huis aanspraak op dien grond welke zy met hun bloed vry gekocht hebben: (eene geheele rooks dier helden sneuvelde voor de heilige zaak der vryheid als: Adolf, Lodewyk en Hendrik, broeders van Willem I; verscheidene hunner zonen en kleinzonen, zoo dat van de talryke vorsten van den huize van Oranje Nassau in Nederland slechts overbleef de Prins Joan Willem Friso, overgrootvader van onzen Koning) By het overreiken der laauwerkrans werd het volgende vers gereciteerd:

Van uit den ouden kring van afgescheid'n vrinden.
Biedt Vader Willem U door ons zyn zegengroet.
Gaat, "sprak de heldenschim," den edl'en jong'ling vinden
Die Taag en Iber-zoom deed tuigen van zyn moed.
Reikt hem dit eereloof: het voegt zyn helden slapen;
't Zyn laauw'ren in den stryd voor 't heiligst regt gemaaid.
Verschriklyk heeft zyn arm, naauw ryp, voor 't oorlogs wapen.
Het eeflyk heldenstaal, voor Spanjes wraak gezwaaid.
Ik zag 't en waande, door verrukking opgetogen,
Myn broeder Lodewyk maar grooter weer te zien
Ik zag myn Maurits weer ten strydperk ingevlogen
En 't vryheid moordend rot langs Nieuwpoorts velden vlien.
Zoo schoon een Lente moet den schoonsten Zomer spellen
Zegt hem, hy ruste niet wat roem zyn jeugd verwierf
Hy blyve op 't edel spoor zyns vaders voorwaarts snellen.
Die 't groot ontwerp volvoert, waarvoor ik leefde en stierf.
Dus was des grysaards taal.—Ook 't kroost uit ons gesproten
Erkent uw heilig regt en biedt zyn hulde U aan
Heeft voor der vad'ren heil, uw stam zyn bloed vergoten.
Uw erfdeel zy de grond waar hunne graven staan.
Geen dwing'land schendt dan meer de heilige asch dier depp'ren,
En dreigt ons ooit een juk, 't geen weer der schande ons wydt.
Laat jeugdig held, dan slechts d'ontzagb'ren libaard wapp'ren
God en Oranje! met deez' kreet vliegt elk ten stryd.

UITTREKSELS VAN LONDENSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Londen, July 18.

Brussel, 13den *July.*—Brieven van Wenen berigten dat er depechen afgevaardigd zyn aan baron Ottenfels te Konstantinopolen, ten gevolge der tyding, welke over Trieste ontvangen is, wegens de vermelde aankomst van lord Cochrane in den Archipel met een eskader om de Grieken te helpen. Het schynt dat zulks geschied is, om alle onaangenaamheden voortekomen, welke deze tyding by de Ottomansche Porte mogt kunnen veroorzaken. Deze afgezant zal de Porte doen inzien dat lord Cochrane sedert langen tyd reeds uit den zeedienst van het Britsche gouvernement is gegaan, bygevolg heeft hy de vryheid om in den dienst van eenige vreemde mogenheid, wie ook zy moge, te treden.

July 14.—De post van direkteur generaal over de zaken betreffende den Katolyken eerdienst, is thans by een koninglyk besluit vernietigd geworden. De bezigheden van dezen post zullen voortaan gesteld worden onder den minister van binnenlandsche zaken. Baron Goubau is benoemd geworden tot lid van de eerste kamer der Staten Generaal.

Brieven van Odessa van den 25sten Juny behelzen tydingen van Konstantinopel tot den 21sten Juny; vermeldende dat de Sultan, veel moeds en tegenwoordigheid van geest betoond heeft, by gelegenheid des opstands van de Janitsaren, hetwelke den Turken eene verhevene gedachte van zyn karakter ingeboezemd heeft. De trouwgeblevene troepen hebben groote belooningen ontvangen. Het formen der nieuwe troepen kan geene verdere bezwarenissen ontmoeten; en zekere Europische mogenheden zullen officieren aanschaffen om die troepen te onderwyzen.

De Polakken en byzonderlyk de Poolsche dames betoonen veel yver voor de zaak der Grieken. Men heeft te Warschaw en in de voornaamste steden van het ryk kommittees geformeerd om de Grieken met geldmiddelen te hulpe te komen, en de voornaamste dames in rang hebben op zich genomen geld ten behoeve der strydende Grieken in te zamelen.

July 21.

De *Oostenrykscke Observateur* van den 9den dezer, behelst devolgende berigten wegens de Grieksche aangelegenheden.

Wenen 7den July—Brieven van Corfo van den 16den Juny melden het volgende: De Seraskier Redchid Pacha heeft een garnisoen van 2000 man voetvolk en 500 man ruitery in Missolonghi nagelaten en is op den 23sten Mei, met een korps van 6000 man naar Lepanto opgetrokken, van waar hy zynen Kiaga Bey tegen het door de Grieken bezette klooster, gelegen tusschen Ledoreki en Lepanto, afgezonden heeft. Het garnisoen, hetwelke zeer klein was, gaf zich over, na eenigen tegenstand geboden te hebben; en verscheidene dorpen in de ommestreken van Salona onderwierpen zich aan de barbaren; hierop rukte de Seraskier tegen Athene aan. Hussein Bey, een der twee kommissarissen welke door de Porte afgevaardigd waren, heeft bevelen ontvangen om den Seraskier in zynen optogt optewachten.

Ibrahim Pacha na op den 7den Mei de troepen der insurgenten, welke op eene hoogte in de nabyheid van Patras, die den eenigen weg, leidende naar Calavrita bestrykt, geposteerd waren, verstrooid te hebben, is naar Patras terug gekeerd; en op den 12den Mei heeft hy die fortres verlaten, aan het hoofd van zyne ruitery, met voornemen om op Tripolitza aanterukken. Op den 13den werd hy opgevolgd van zyne gansche armee, bestaande, volgens opgave, uit 14,000 man (10 000 Egyptenaren en 4,000 Albaniers). Calavrita en derzelver ommestreken onderwierpen zich op zynen aantogt, waarop hy onverhinderd zynen march voortzette tot in de nabyheid van Tripolitza. Hier ontmoette hy met Colocotroni, die slechts 500 man van de 3000 welke hy onder zich had, kon monsteren.

Op de aannadering van Ibrahim, trok Colocotroni met zyne weinige manschappen op naar Karetina, latende den weg naar Tripolitza open voor den Egyptischen bevelhebber. Na een kort verblyf in die stad, deed Ibrahim verscheidene uitvallen op Leondari, Mistras &c. zonder eenig wederstand te ontmoeten. Volgens de laatste berigten heeft hy zyne legerplaats gevestigd in de nabyheid van Argos; en Nikita

die in deze streek was met een klein korps, is naar Napoli di Romanie terug getrokken.

Men zegt dat Soliman Bey (de Fransche Renegado Selve) van Modon is vertrokken om zich met Ibrahim Pacha te vereenigen. Het voornemen van Ibrahim is, om troepen te zenden van Mistrae naar Napoli de Malvasia, ter belegering van die fortres aan de landzyde, aangezien er geene haven of ankerplaats zyn om ter zee te blokkeren.

Lÿst der sedert den 8sten tot den 15den dezer aangebragte en onafgehaalde brieven.

J. P. Montis	P Rasio
J. M. Amiamma	Dew Lambertis
F. X. Solorzano	S M Rino
D. F. Deiker	P Reguira
Gougeut	E Premir
D. A. Gomescaster	Maria Marthien
D. M. Pierre	Blez Matorell
A. J. Pierre	M E Primera
M. Stevana	D Maestri
J Bolet	Wm. Bernend
A. H Lodriguis	F W Brenley
J. Diendas	J J Golding
C. Silva	A M Bronswynk
C. B. Rosill	J M Henriquez
Elina Diego	M Bernardo
A. Monsanto	L O Crack
M. de Solorzano	C C Dewindt
M. Pinedo	P M de Broye
Dew. Pool Giribaldi	J. Francisque
P de madame Damas	Coleno
H van der Meulen	E. de J. Henriquez
C Rochie	D. O. Da Cresto
D Mongoit	Maria Martina
J N de Bosto	J. De Pool
Manoel Tegida	Sarra Senior
P F Soirs	M. Beloque
J Calvo	A Demeza
T G Caster	M A Delima

Curaçao den 15den September 1826.

A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard seder t onze laatste

INGEKLAARD—SEPTEMBER.

9.	golet Maria, Sillé,	St. Thomas
	bark Mary, Lambertus,	Coro
	golet St. José (á) Palma, Urdaneta,	Maracaybo
11.	—— Maria, Evertsz,	Puerto Cabello
	—— Theresa, Danies,	dito
12.	faluca Jupiter, Graval,	dito
	golet Aimable Soledad, Caravallo,	Coro
13	bark Maria Manuela, Fernandez,	dito
14	golet Anita, Hansen,	St. Jans Baai
	—— Florentina, Ras,	St. Thomas
15.	—— Louisa, Sala,	Porto Rico

UITGEKLAARD—SEPTEMBER.

9	bark Concordia, Wever,	Aruba
	golet Sara Maria, Bolwig,	Zee
12.	—— Caraqueña, Pimentel,	St. Domingo
	—— Favorite, Marconje,	Coro
	—— Anna, Blan,	Maracaybo
13	—— Merced, Alé,	Puerto Cabello
15.	—— Mary Evertsz,	Campeche
	bark Appolon, Peterson,	St. Thomas
	brik Willemina & Sophia, Romer,	Maracaybo

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 17den September ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. G. B. Bosch.

Gedurende deze week hebben wÿ Engelsche, Amerikaansche en andere nieuwspapieren ontvangen, waaruit wÿ eenige uittreksels gemaakt hebben van derzelver belangrÿkste artikelen.

In de Colombiaansche nieuwspapieren van den 24sten Augustus vinden wÿ een artikel, waarin generaal Bermudez streng doorgehaald wordt wegens het doen bezetten van de provintie Guayana door dezen generaal. Aanvankelÿk heeft hÿ den kommandant Gironimo Sucre met 80 man gezonden om 4,700 en meer patienjes in goede doebloenen aftehalen, ter bestrÿding der onkosten van eenige benoodigheden voor het departement; vervolgens is generaal Bermudez zelve daar gegaan met een talrÿk gevolg, om voortekomen dat die plaats zich niet zal verklaren voor de zaak van generaal Paez. Men weet wel dat de Provintie Guayana geenzins onder het Departement van Cumana, maar wel onder dat van de Apure behoort.

De berigten van de kust zÿn verschillend. Wÿ vernemen van Cumarebo dat generaal Paez zich thans op het eiland Achaquas (in de Apure) bevindt; dat hÿ bezig is eene krÿgsmagt op de been te brengen; en dat generaal Bermudez tegen hem is opgetrokken. De vrees van een burger oorlog neemt zoodanig toe dat eenige personen aldaar hunne eigendommen verkocht hebben en toebereidselen maken, om de kust te verlaten.

In het begin van deze week liep hier het gerucht dat de President Bolivar reeds te Valencia was aangekomen.

Den 15den April is te Lima het doodvonnis voltrokken van Don Juan Felix Berindoaga, brigade generaal van het leger der Peruviaansche Republiek en minister van staat in de departementen van oorlog en marine en aan Don José Teron; hunne lyken zyn aan den galg blyven hangen ten prooi der roofvogels.

Deze personen hadden zich aan hoog verraad schuldig gemaakt door het overleveren van Callao aan de Spanjaarden, en vielen by de teruggave van die vesting der bevrydende armee in handen; hoewel de Municipaliteit van Lima om lyfsgenade by den President Verlosser verzocht heeft, zoo heeft zyne excellentie aan dit verzoek niet willen voldoen, maar geëischt dat het vonnis met alle gestrengheid voltrokken wierd.

UITTREKSELS VAN ST. THOMAS NIEUWSPAPIEREN.

SEPTEMBER 2.

(*Uit de jongste Londensche nieuwspapieren.*)

Er zÿn Nederlandsche nieuwspapieren tot den 8sten Julÿ ontvangen geworden; zÿ zÿn hoofdzakelÿk opgevuld met berigten wegens de schade, veroorzaakt door hagel en donder stormen in verscheidene streken der Nederlanden. De schade geleden door dertien gemeenten in het distrikt van Doornik alleen, bedraagt *f*142,162. Behalve deze rampen zÿn er eenige aanzienlÿke en uitgebreide laken fabrieken door den brand geheel vernield geworden.

Oostenrÿk en Nederland.—Het dagblad van Frankfort van den 9den Junÿ behelst eene zeer uitvoerige nota, geschreven door den minister voor buitenlandsche zaken, van het koningrÿk der Nederlanden aan den Oostenrÿkschen minister in den Haag, in antwoord op eene reeds medegedeelde nota van hem, betrekkelÿk het gedrag van het gouvernement der Nederlanden, wegens het stellen van nieuwe belastingen op het vervoeren van goederen over den Rÿn, en het steeds gesloten houden van die rivier voor den handel van Duitschland met de rest van de wereld. Het onderwerp van deze notas is van minder belang dan eenige der aanmerkingen welke dezelven behelzen. In de nota van den Oostenrÿkschen ambassadeur wordt aangemerkt dat het koningrÿk der Nederlanden deszelfs bestaan verschuldigd is aan de geallieerde mogenheden en deszelfs souvereiniteit aan de inwilliging van die mogendheden te danken heeft. De Nederlandsche minister wederlegt deze aanmerking met bevigheid en toont aan dat de Republiek van Holland nimmer opgehouden heeft in regten te bestaan, en dat zÿ haar bestaan weder aangenomen heeft in *facto* onder een monarchiaal opperhoofd, vóór het houden van het Kongres van Weenen.

De Gazette van Genua geeft de volgende opgave wegens het verlies van de Grieken bÿ de neming van Missolonghi: gesneuvelden in de stad, 2 100; ditto aan den voet van de gebergte 500; krÿgsgevangen 250 mannen; vrouwen door de Grieken zelven omgebragt 1,300; vrouwen en kinderen die zichzelven verdronken hebben om de woede der Turken te ontgaan 800; vrouwen en kinderen krÿgsgevangen gemaakt 3,400.

Het ligchaam van den Bisschop Joseph, is in zÿn geheel gezouten geworden, bestemd als een geschenk voor den Sultan. De vrouwen en meisjes zÿn onder de officieren en gemeenen verdeeld geworden. Het paleis van den Sultan te Konstantinopel, was behangen met menschen hoofden, ooren en neuzen.

Schoon het ongeloovelÿk mogt schÿnen, wordt echter in eenen brief van *Zante* gemeld, dat "toen de ministers van de kristelÿke mogenheden te Konstantinopel de officiele tÿding ontvangen hadden wegens de inneming van Missolonghi, zÿ hunne drogmannen zouden gezonden hebben om den Sultan daarmede geluk te wenschen; en dat zÿ in het binnen komen van het paleis onder zegeteekens van hoofden, ooren en neuzen hebben moeten doorgaan."

[Uit het *Journal des debats* van den 18Julÿ.]

Op de beurs liep gisteren een gerucht dat de Janitzaren, die uit Konstantinopel gebannen waren, aldaar terug gekeerd zÿn en de stad in brand gestoken hebben.

Het volgende artikel in de *Augsburgs Gazette* van den 13den Julÿ, geeft aanleiding tot het gemelde gerucht:

"Bucharest, den 28sten Junÿ.—Sedert de aankomst van een Tartaar van Selistria, is het gerugt verspreid geworden dat Konstantinopel op den 24sten in volle vlam stond.

"Een dagblad van gisteren avond vermeldt dat er brieven van Konstantinopel te Parÿs ontvangen zÿn, loopende tot den 26sten, welke het voorgemelde berigt bevestigen.

"De liefde giften voor de Grieken van het kommittée, sedert den 5den tot den 12den Julÿ ontvangen, beloopen ter somma van 49,171 franken."

Fransche nieuwspapieren behelzen de volgende berigten wegens Spanje.

Men meldt dat Ferdinard geheel verzoend was met de staatkundige betrekking van Portugal onder het Regentschap; maar schoon hÿ hetzelve erkend heeft, zendt hÿ nogthans troepen naar de grenzen van Portugal; wat zal hÿ nu doen wanneer hÿ verneemt dat niet alleen het Regentschap bevestigd is, maar dat er eene vrÿe konstitutie staat verleend te worden, met verkiesbare kamers en de meeste dier instellingen, welke hÿ gezworen had in zÿn Rÿk te handhaven, doch naderhand vreemdelingen ingeroepen had, om hem te helpen dezelve te vernietigen. Men weet niet stellig of hÿ wegens het besluit van den keizer van Brazilien berigt is, maar er zÿn twee regimenten van de garde en een van de linie troepen in allerÿl van Madrid vertrokken tegen Portugal; en volgens melding zouden er twee regimenten meer van de garde orders ontvangen hebben denzelfden weg te volgen.

De Portugeesche ambassadeur werd zeer koel aan het hof van Spanje ontvangen, en de staat der betrekkingen tusschen de beide landen heeft eene geheel andere en hoogst dreigende en onvoldoende gedaante genomen.

Latere tÿdingen bevestigen het onlangs ontvangene berigt, dat een gedeelte der armee van observatie zou terug geroepen worden. Men zegt thans dat dat gedeelte uit 5,000 man zal bestaan, er onder begrepen het gansche garnisoen van St. Sebastiaan en gedeelte van die van Pampeluna en Barcelona; en dat de terugtogt van deze troepen naar Frankrÿk met den 15den Julÿ zal aanvang nemen.

Generaal Morillo, die door de Cortes was aanvertrouwd geworden het opperbevelhebberschap over derzelver krÿgsmagt, en dien men verdacht gehouden heeft, van bÿ afwisseling de partÿen gedurende de inval der Franschen, verraden te hebben, is eindelÿk verklaard "zuiver" te zÿn; en hÿ zal waarschÿnelÿk in Spanje terug geroepen en in alle eer hersteld worden.

De Heer Recacho, de minister van politie, heeft een rapport aan den koning ingeleverd, verzoekende om eene amnestie aan zÿn volk te verleenen, met de uitzondering alleen van de weinige personen die in Londen zÿn. De koning schÿnt hierin te willen toestemmen, maar de ultras stellen al hun vermogen in het werk om dit plan te vernietigen, zoo dat er weinig hoop is, dat hetzelve doorgaan zal.

Terwÿl Spanje steeds een prooi is aan inwendige onlusten en verdeeldheden, neemt hare uitwendige zwakheid zoodanig

toe, dat de Algerÿnen en Colombianen, al hare rÿkgeladene koopvaardÿ schepen, zelfs in de wateren van hare havens en in het gezigt van derzelver batterÿen prÿs maken.

Uittreksel van eenen brief van Barcelona, gedagteekend den 10den Junÿ.—Naauwelÿks hadden wÿ de tÿding ontvangen dat de Algerÿnsche vloot de Baai van Algiers verlaten had, of het berigt wegens het prÿsnemen van drie onzer schepen tusschen Villa Nueva en Tarragona kwam ook aan. De aannadering van deze vÿandelÿke schepen heeft zelfs onzen kust handel doen ophouden. Het schip Angelica, bestemd naar de Havana met eene rÿke lading, is verpligt geweest deszelfs vertrek op te schorten. Twee gewapende Colombiaansche vaartuigen zÿn thans mede te Gibraltar aangekomen. Onze vrees is zoo groot dat zelfs onze visschers booten belet zullen worden om uittegaan. Over land reizen is mede even gevaarlÿk: de roovers maken de wegen onveilig.

Het rÿke handelhuis van Gasgello te Cadix heeft het Spaansche gouvernement tien millioenen realen geleend.

De brik Virginia, kapt. Philips, is te Baltimore van Rio Janeiro aangekomen, brengende zeer jonge berigten van die plaats, Buenos Ayres en Montevideo. De blokkade van Buenos Ayres onder den nieuwen Braziliaanschen admiraal wordt voortgezet met de grootste strengheid, zÿnde de vloot vermeerderd, in eskaders verdeeld en op verschillende punten in de rivier gestationeerd geworden. Alle pogingen worden aangewend om de kleine maar dappere zeemagt van Buenos Ayres te vernielen.

De nieuwspapieren van Baltimore behelzen de volgende uittreksels van brieven: "Wÿ vernemen dat het Braziliaansche eskaders in de rivier La Plata, hetwelke uit 80 schepen, groot en klein, bestaat, zeer juist is afgedeeld geworden, zoo dat het voortaan bezwaarlÿk zal zÿn, voor neutrale vaartuigen om binnen Buenos Ayres te komen."

Uittreksel van eenen brief gedagteekend Montevideo, den 22sten Mei 1826.—"Wÿ verwachten nu eene formele blokkade van Buenos Ayres, aangezien de plaats van admiraal Lobo door een ander is vervangen, en het bevel van de voornaamste schepen is aan Engelschen, Amerikanen en andere vreemde officieren, die hun voornemen uitgedrukt hebben, om het kleine eskader van Buenos Ayres in die haven te vernielen, toevertrouwd geworden. Deze vaartuigen zÿn reeds onder zeil gegaan."

Uittreksel van een anderen brief. "Kapitein Northon is benoemd geworden tot kommodore van het blokkerende eskader, en hÿ is vertrokken met het fregat Metheroÿ, zes korvetten, drie brikken en eene menigte schoeners en andere vaartuigen, terwÿl de drie grootste fregatten hier in de haven blÿven. Men verwacht dat het eskader van Brown geheel zal vernield worden.

"Wÿ hebben niets vernomen wegens de krÿgsverrigtingen ter land; maar generaal Le Cor zal binnen weinige dagen van Rio Grande vertrekken, welke plaats in de aanstaande lente ongetwÿfeld het tooneel van den oorlog zal zÿn.

"Het is jammer te zien, hoedanig de twee gouvernementen hunne resoursen uitputten om iets waaraan geene waerde is; en wat nog slimmer is, worden de belangen van vele bÿzondere personen in de gevolgen gewikkeld."

During the week we have received American and other papers to a late date, from which we have selected the most interesting articles of their contents.

FROM ENGLISH PAPERS.

London, July 3.

The panic in the Foreign Stock Market, in consequence of the news of the revolution in Colombia, was at his height to day, and the rush to effect the sales of the South American Bonds was so great, that in a few minutes after the opening of business the decline both of Mexican and Colombian amounted to not less than 4 per cent., and in the course of the day, to about 6 per cent. Thus it appears that Colombian as well as Mexican Bonds, are now selling for only one third what was given for them at the same period last year.

COLOMBIA.

To the Editor of the Morning Chronicle.

Sir—The news of the day is, that the provinces of Caracas have separated from the rest of Colombia, and are going to set up a government for themselves within their old limits of territory; this separation must have been expected by those who know any thing of that country. Our city politicians seem surprised and alarmed at it; but they may lay down their fears, for neither British interests nor South American independence will suffer by the event.

To make the subject intelligible to every one I will give a brief sketch of the geography of Colombia:—That Republic is, or was, composed of a union of what had been three separate governments, or great political divisions, when under the king of Spain; the first, Caracas being the Atlantic provinces of Terra Firma; second, New Granada, or the Vice Royalty of Santa Fé, having an arm to the Atlantic, and the bulk in the central countries of Bogota, as far as the main chain of the Andes; and third, Quito, the western declivity of the great Cordillera to the Pacific Ocean. This immense space, as all Europe, Bolivar imagined he could govern from one centre. It would exceed the limits of a newspaper to discuss the policy of such a union, which has now ceased to exist.—The success of general Paez's enterprise appears to me certain, having the whole people with him from motives of interest, supported by habits, and even by prejudices. Caracas would not possibly be well governed from Bogota. Nothing short of Bolivar's being a native of the former place could have brought them to make such a sacrifice of interest and prejudices. Besides, the immense distance between the two places, the difficulties from locality and climate impede travelling, so as to render communication between the sea board and Bogota impracticable to any useful purpose.

And to prepare the nerves of our City friends against a fresh shock, I will now gently tell them that the Colombian Republic is destined, ere long, to undergo another amputation in her western extremity, Quito; which country must, of necessity, follow the example of Caracas, being still more unconnected in interests with Bogota. The good people of Quito could lay their grievances oftener in the year, before the Emperor of China, in Pekin, than before the president of Colombia, in Bogota. It is utterly impossible that countries so disjointed in nature can keep together—they must all return to their old limits of jurisdiction, and neither will lose by the separation; on the contrary, they will manage their affairs better.

Those who have friends or property in Colombia need be under no alarm for their safety; the changes in government will go off quietly; there will be no broken heads, the only offensive missiles will be a few officios on paper, and not very angry ones, for the Caraquenos and Bogotanos will be glad to get rid of each other. The alarm of the English merchants and their Consul at Caracas was groundless; it proceeded from their ignorance of the character of the people—the worthy representatives of Manchester and Glasgow interests will go on unmolested in the usual course of profitable South American business, smoking and sleeping, and spending the money of the good natured people in England, who send them consignments to receive back five shillings in the pound.

His majesty's ministers, in pursuance of their sound policy in South American affairs, will no doubt leave the people of Colombia to settle their disputes in their own way; and when Caracas is fairly set up for herself, Mr. Canning has only to accredit a Lord Charles as Ambassador to the new Republic, with a Sir John for a Secretary, and half a dozen Right Honourables as *attaches* to learn Spanish and smoke cigars; and the young Aristocrat next on the list at the Foreign Office, may continue his lessons with the Spanish master, and study the map of Quito. And the Boroughmonger's son at the top of Mr. Planta's list of 500 aspirants to Consular honours, may hold himself in readiness to exchange his ensigncy in the Guards, where his family can no longer support him, for a Consulship of 2 500*l.* a year in South America.

A. TRAVELLER IN COLOMBIA.

June 30, 1826.

July 4.

Amsterdam, June 28.—The heat here has been very oppressive for some days, viz. 84 to 87. To day, at half past two, it was about 89 degrees in the shade, which is two degrees more than the hottest day in 1825, viz, 16th July, when the thermometer was at 87 degrees. Exchange on London June 30—40 8: 2 m. 40 5.

Buenos Ayres, March 30.—From Bolivia.—At Potosi, the governor of the town had shot 21 individuals of the army, some of them corporals and serjeants, on account of an insurrection; in consequence of this 500 men had arrived, sent by the marshal de Ayacucho, and in order to put a stop to the evils which arise from the dislike with which the inhabitants received Señor Urdineo, the marshal had removed him to the Presidency of Chuquicaca, and Señor Olaneta to Potosi.

July 5.

The Paris papers of Sunday, with the *Etoile* dated Monday, have arrived in due course.—The following marvellous story appears in one of them:—

"Dr. Jas. Hotham, of Morpeth, in Northumberland, returning from Switzerland, is stated to have reported that a most extraordinary event had lately passed at the foot of Mount St. Gothard, a league from Alzoli, in the valley of Levantina. At the bottom of a kind of cavern, the body of a man, about 30 years of age, was perceived under a heap of ice, proceeding from an avalanche. As the body seemed to be fresh as if it had been stifled only half an hour before. Dr. Hotham caused it to be taken out, and have the clothes pulled off, ordered it to be plunged into cold water. It was then so frozen that it was covered with a crust of ice. It was then placed in lukewarm water. Afterwards it was put in a warm bed, and treated as usual in cases of suffocation, by which means animation was restored. What was the astonishment of every body, when the individual, having recovered the use of his faculties, declared that he was Roger Dodsworth, son of the Antiquary of the same name, born in 1629, who, returning from Italy in 1660, a year after the death of his father, was buried under an avalanche.

"Dr. Hotham, according to the same account, is stated to have added, that Mr. Dodsworth feels a great stiffness in all his joints, but that by degrees they will become as flexible as before the accident. If Mr. Dodsworth fully recovers, and should pass through Lyons to return to his country after 166 year's absence, it may be predicted that he will attract in the highest degree the public curiosity."

July 7.

Private letters from Lima, which came by the last conveyance, mention that Bolivar was still in that capital, and that it was understood to be his intention not to quit it for some time. However unanimous in appearance the Peruvians might be for the cause of independence, it was considered that they could not be left to themselves, without the risk of some political change, which the name and presence of Bolivar kept in check. This feeling was carried so far among the leaders of the Independent party, that it was matter of discussion whether, when the assembling of the Congress should make it requisite for Bolivar to surrender his office of Dictator, he should not be invited to resume it, until the independence of the country became more firmly fixed, and all dangers from the conflicts of party at an end. There still remained in Peru a large body of Colombian troops, well armed and disciplined, so that whatever secret wishes Bolivar might entertain, the means of gratification were within his reach.

July 19.

Extract of a private letter from Utrecht:—"An affair of great importance, and which has been in progress for some time, occupies the whole of the public attention. An officer of high rank has lately been arrested, charged with malversation in the construction of fortifications in West Flanders. It is known that vast sums have been spent by the government of the Netherlands in constructing these fortifications, yet the materials have lately been discovered to be so bad, and the workmanship is of such a defective nature, that the works are daily giving way, and falling into ruins. On the appearance of the want of faith in the contractors and superintendents, the most prompt and strict orders were given by the government to institute an inquiry for the purpose of ascertaining the quality of the materials, price, and the manner in which the fortifications had been erected.—General Hennequin, who had been arrested on

suspicion, conscious of guilt, though the judgment of the Court of Inquiry assembled at Utrecht had not been made known, cut his throat in prison some months ago; and the commandant of Ostend, equally implicated, shot himself. One of the worst circumstances of this case is, that a lieutenant general of seventy years of age should have been implicated in it—a man who possessed the king's confidence, and who had lately been sent on an important mission to the Dutch colonies. This general, as distinguished by the services he had rendered to his country, while under the dominion of strangers for twenty years, as by the rewards which he has received from it since the return of peace and order, is to blame only, according to public opinion, for having trusted too much to agents, and for not having personally ascertained whether the intentions of the king and his own plans would be faithfully carried into effect. Some time ago he was examined before the Grand Council of War assembled at Utrecht, and thence set off to Nimeguen. The most profound secrecy is preserved as to the nature of the evidence. Report says, that the extreme rigour evinced in the inquiry, independent of the well known character of the king for economy and good government, is to be attributed to an anxiety to satisfy the British government. At the time when the re building of these fortresses was resolved on, England proposed that English engineers should be employed along with those belonging to this country; and as this was refused, the Dutch government consider themselves bound in honour to institute the most rigid inquiry."—*French paper.*

Frankfort, July 9.—Up to the 21st of June there had not been any new re action at Constantinople. The standard of the Prophet, which was planted in the fore court of the Seraglio, had been removed into the Mosque of Achmet, formerly the church of St. Sophia.—It is estimated that near 5,000 Janissaries had fallen under the sword of the Bostanjes. Those killed beyond the Bazarre, amounted to 15,000 or 19 000.

It was on the 28th of June that the Russian authorities at Odessa received the first news of the bloody scenes at Constantinople. The details do not differ from other accounts which have been published, except that they announce that the palaces of some of the great Dignitaries of the Porte had been completely plundered.

[From the *Etoile* of July 17.]

Letters from Bayonne mention, that the news from Lisbon of July 5, was, that all was quiet in that capital. The new Constitution was not yet known, and they expected with impatience the arrival of the English frigate, the Diamond, with Sir C. Stuart on board, which had left Brazil at the same time with a Portuguese corvette, that arrived at Lisbon on the 3d. The regency has published the Amnesty, the cession of the Crown to the Daughter of the emperor, the convocation of the Cortes, and other state documents brought from Brazil.

Extract of a private letter of the 3d instant from Madrid:—"Since the news of Don Pedro's abdication in favour of his daughter has reached Madrid, the police have redoubled their attention to the public conversation, and are endeavouring to prevent the English and French Journals being read. The different parties rejoice at or regret this event, according as they have hopes or fears from it. The Apostolical party cry aloud for the departure of an army for the frontiers of Portugal, convinced that the consequences of the Constitution must pass beyond the limits of that country. The British Ambassador, who heretofore did every thing in his power to subvert the administration, now aims to support it: and the French Ambassador, who supported the Duke de l'Infantado, now seeks his dismissal. The Duke being opposed to the recognition of the Independence of the Spanish part of St. Domingo, which France wishes to obtain. Mr. Lamb hopes, that by keeping him in power the period for making such recognition will be deferred, and that he (Mr. Lamb) will consequently have time to obtain the recognition at a latter period through the mediation of England. By this means England would balance, in a great degree, the influence of France at St. Domingo. According to official lists sent to the Minister of Grace and Justice, there are in the Peninsula 800,000 beggars, which is about one in three families. Of this number Andalusia furnishes nearly one quarter. The Duke de l'Infantado and M. Colomarde are the Ministers who will accompany the king in his journey to the baths of Cabra."—*French Paper.*

It appears from the German papers, that while the builders of Paris are obliged to discharge thousands of workmen, because their speculations have fallen into a state of stagnation, at Hamburgh they are hardly able to procure as many workmen as are wanted for the fine buildings in the city and the environs. The new Theatre is advancing rapidly, so that the architect will probably receive the five thousand marks, which are promised him, if he has it ready by a certain time. If he has not, he will have, on the contrary, to pay an equal sum as a fine.

JULY 20.

Extract of a letter from Carthagena, dated May 25, and received per packet of yesterday:—"You will, perhaps, have been terrified before this gets to hand, by the news of the secession of Venezuela. It is an event which will make more impression on the Stock Exchange than here. This government is so weak and distant, that it will not be able to take any coercive measure, and the revolution will go on quietly enough. Were I a Venezuelean I should rejoice at what I would call the emancipation of my country from the yoke of a parcel of rogues and asses. Venezuela is certainly peopled with a race of men, far superior, in point of energy and mental acquirements, to the inhabitants of this part of Colombia. They are more capable of governing themselves, & above all, paying the interest, I do not say capital, of their part of the national debt. Therefore, I sincerely hope they will succeed in establishing a government of their own, without any violent convulsion and bloodshed. As a consolation for your friends, who have been so ready in loosening their purse strings, I beg leave to inform you that the Bogota government have answered the owners of protested bills, that they will pay them when they get money. In the mean while, they have ordered a general, and, of course, forced contribution to extricate themselves out of their difficulties, of two millions of dollars. Here, this, however, is all considered smoke. You can't skin a flint."

JULY 22.

[From the *Etoile* of Thursday.]

They write from Bayonne, that Sir C. Stuart arrived at Lisbon on the 7th of July; a few hours afterwards he set out for Caldas, where the regent taking the baths. On the 9th he returned to Lisbon, and on the 10th the regent and her sisters arrived in the capital. On the 11th, the Gazette gave the Decree confirmatory of the Regency, and announced that the new Charter was in the Press, and would be speedily promulgated.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, July 13.

From the Philadelphia Gazette.

Extract of a letter dated Batavia, 1st April, 1826.—The ports of Samarang and Sourabay are now thrown open to foreign trade. Ships from Europe and America, can proceed to either of them or at Angiers, sell their cargoes and clear out from them without reference to Batavia, and entrepots are established where goods may be deposited on paying one per cent. and afterwards removed to any of the other depots without any other extra duty.

The Directors of the New Dutch Company have opened their new factory at Batavia; they have no exclusive privileges but that weighty one the command of extensive funds, and this they have got into play—they have taken advantage of a needy government, and lent them a large capital in advance for all the Pranger (monopoly) Coffee at a low price for the next 12 years, so that with this and throwing open the eastern ports, Batavia has lost much of her trade and consequence, and the former ports will be principally resorted to by the Americans in search of produce.

The effort of this new company is to ruin all the Dutch houses. The English Manufacturing houses think they have nothing to fear from them if they are not armed with any additional privileges; and I do not hear it even surmised that it can affect or ever was intended to affect the American trade, as they have too great a regard for your dollars. The government of the Baron Van der Capellen was a tissue of experiments of all kinds, without plan or system—shutting the eastern ports and opening them; inviting free culture and seizing the lands after cultivation; courting free trade and open competition and levying prohibitory duties on British cottons and woollens; improvements of all kinds undertaken without a rupee in the treasury; and the seizure of the independent states in Java on the tapis at the very moment all the troops were ordered off the Island to war with a horde of savages on a point of silly etiquette. The consequence of all this has been that nothing has prospered; every thing is in confusion, and even the existence of their authority in Java is disputed. A new commissioner has arrived armed with full powers from the king, to bring about a better order of things; he has commenced in calling in all the government notes and paying them off as fast as he can with silver borrowed from the Company, and that expected from Holland will close it; all the debts of the government are to be paid off by bonds payable in Holland, with interest. He is to lease lands to Europeans, and means to promote free culture, and has recommended the new Company to advance money to revive the Pepper in the Bantam; Sugar and Arrack in the Batavian, and Indigo in the Eastern District; Cinnamon, Cottons for the China and Europe on markets; Silks, Cardemoms, Cochineal and other valuable products are to be commenced upon immediately the island is tranquillized. In Java 10,000 men are expected, and before the close of the year every thing it is hoped may be rendered so. He has fixed the stiver at 5 doits, the guilder at 20 stivers, the Spanish dollar at 51 stivers, and the gold at ||40—all this promises well, one thing is most certain, things cannot be for the worse, that is next to impossibility; I trust therefore they are awakened to their true interests; and that free culture and free commerce, a stable government upon some fixed principles of honour and honesty may be established, and then with economy and prudence, it will soon become the first colony in the world.

I can give you the prices of nothing; every thing is nominal at this moment; nothing in demand, and nothing saleable; all business at a stand, and all the houses either leaving the land, talking of doing so, or lay upon their oars till the commercial business clears up and shews them what course they can safely steer. Coffee contracts are offered at 23 the picul at Matan, and less at Samarang—the high duties on Sugar at Arrack have destroyed those adventures in Java, as well as Pepper and Indigo. We have nothing now but 300 000 piculs of Coffee, Rice, Hides, and some small matters.

July 25.

From the Archipelago.—It was currently reported and credited, that all the Greek fleet had left Missolonghi and Hydra and commenced plundering—their admiral, Miaulis, having left them.

The day previous to leaving Milo, the French armed schooner Amaranthi came in which had beaten off from her convoy one of the said fleet, mounting 20 guns, who had attempted to board one of the vessels under her protection. The commander of the Dauphinoise, at Milo, informed us that the French admiral on the station had made a requisition of 20 sail of light armed vessels to scour the Archipelago of every thing that wore a Greek flag. The Austrian Admiral had likewise requested of his government half that number for the like purpose. This was in consequence of a number of captures made by the Greeks of their vessels. In the early part of April two armed Greek vessels were captured by the Austrians and carried into Smyrna.

Arctic Land Expedition.—Despatches have been received from captain Franklin, of the Arctic land expedition, dated Winter quarters, Fort Franklin, on the great Bear Lake. September 6. During the summer, three expeditions, under captain Franklin, Lieutenant Bach, and Dr. Richardson, were made, preparatory to the great objects to be undertaken next year. The expedition under Captain Franklin went to the mouth of Mackenzie river, which he found to discharge itself into an open sea; there is one island near its mouth, called by captain Franklin Garry's Island. From the summit of this island the captain saw the sea to the northward all clear of ice or islands; to the westward he saw the coast to a great distance, his view terminating at very lofty mountains, which he calculates were in longitude of 188 deg west. The expedition would proceed early in the spring on its ulterior objects. The officers and men were all well and in spirits at the favourable circumstances which had hitherto attended their proceedings.

Last year there were exported from Great Britain, goods, according to the official estimates of the value of 56,335 514*l.* 11s. 2d; of which, 89,466,576*l.* was in cotton goods alone; 5 925,574*l.* in woollens; and 3,709,766*l.* in linens.

Cure for the Cholera Morbus.—Half a pint of corn roasted almost black, grind or pound it fine, put it in a clean tin vessel, and pour over it a quart of boiling water, simmer it 10 minutes, strain it, and add a little sugar; give 3 table spoons full every quarter of an hour; the stomach will retain it in most cases, after the 2d time given. When the sickness of the stomach has subsided, give a mild dose of physic that is the least nauseating to the patient, 2 tea spoons full of Rhubarb powder, Epsom salts, or Cream Tartar.

This simple Indian remedy, if taken at the commencement of the complaint, will effect a cure. The prevalence of the disorder at Philadelphia, is the reason of this receipt being published.—*Albany Daily Adv'r.*

The folks say in England that "love laughs at locksmiths;" but in Poland, it seems, the mischievious urchin keeps himself at a more respectable distance from Bell-founders.

The Margravine of Anspach, says in her memoirs written by herself and published this year 1826 at London, that the Polish ladies force their daughters to wear little bells, both before and behind, in order to proclaim where they are, and what they are doing. Nothing of priestcraft in this, though it certainly looks a little more like penance than caution, but, upon the whole, strings of bells round the waist of a fair young lady is rather too weighty an appendage in warm climates: Every country has its peculiar customs, and many to reflection both absurd ludicrous. The majority of West Indian mothers have more faith in beads than bells: for ourselves, however, we prefer the latter, not for their "tell tale trike," but when brought briskly into action, we apprehend, they have a much more musical tendency.

Cure for a terrible disorder of the mouth, commonly called scandal.—Take of *good nature* one ounce—of an herb commonly called by the indians "mind your own business" one ounce; mix this with a little 'charity of failings' and two or three sprigs of 'keep your tongue between your teeth,' simmer them together in a vessel called *circumspection* for a short time, and it will be fit for use.

Application.—The symptoms are a violent itching in the tongue & roof of the mouth which invariably takes place when you are with a kind of animals called gossips. When you feel a turn of it coming on, take a teaspoon full of the above, hold it in your mouth, which you will keep closely shut until you get home, and you will find a complete cure.

Should you apprehend a relapse, keep a phial full about you, and on feeling the slightest symptoms repeat the dose.